

COLLEGE OF THE
ARTS

CALIFORNIA STATE UNIVERSITY, FULLERTON

NICHOLAS + LEE
BEGOVICH GALLERY

Amphong

COLLEGE OF THE
ARTS
CALIFORNIA STATE UNIVERSITY FULLERTON
NICHOLAS LEE
BEGOVICH GALLERY

ANN PHONG

*Lost and Found in Transition:
Ann Phong and Memories of Ruptures*

Essay by Quan Tue Tran, PhD

*Những mất đi và tìm thấy trong lúc giao thời:
Ann Phong và ký ức của những lần đổ vỡ*

Bài viết của TS Trần Tuệ Quân

Lost and Found in Transition: Ann Phong and Memories of Ruptures

Essay by Quan Tue Tran, PhD

*Senior Lecturer & Senior Program Coordinator
Ethnicity, Race, and Migration
Yale University*

When our world ruptures, how do we respond to the conditions that tear apart our existence? What do we do with the traumas and the losses such rupture generates? How can we find hope amid pain and despair? Where do we go from there?

Re-Evaluating Normal, Ann Phong's solo exhibition at Cal State Fullerton's Nicholas & Lee Begovich Gallery (March 12-May 21, 2022), meditates on the preceding questions. In this homecoming to her alma mater, Phong invites us to contemplate the overlapping crises that are reshaping her and us as individuals and society. Featuring her latest creations, the show ruminates on memories of past migration; the ongoing Covid 19 pandemic; contemporary social, political, and racial tensions; and the negative impact of humans on the environment. It holds space for us to process our current challenges and assess what we have lost and found in this interval.

Phong is no stranger to ruptures. Her artworks nurse the wounds and bear the scars of fractures that define her identity as a refugee, a Vietnamese American woman, an artist, and a teacher. Born and raised in Saigon, Phong came of age during the Vietnam War, when her birth country and compatriots splintered along ideological fault lines. When communist forces ended the conflict in 1975 and took over South Vietnam, the new government marginalized those like Phong's family because of their class backgrounds and connections to the former Saigon regime. Facing discrimination and dead ends, many turned to the sea searching for freedom and a more just future elsewhere.

In 1981, Phong clandestinely boarded a fishing boat and headed for the South China Sea. After a few nights and days on the stormy water, the leaky vessel reached the refugee camp on Bidong Island in Malaysia, where Phong lived for a year before transferring to the Philippines and then immigrating to the US. Although spared from the more harrowing scenarios that had befallen others, Phong was not unscathed. The sea crossing induced her life-long fear of the ocean. Stories about pirate attacks that she heard from survivors still haunt her today.

In *Biography* (2015), Phong offers a glimpse of the defining migration she and other Vietnamese "boat people" undertook. The quilt-like artwork is carefully

Biography, 2015. Acrylic on old clothes. 66 x 50 inches.
(Reference image - Not included in exhibition)

stitched together from pieces of clothing representing those torn from refugees' bodies in storms, shipwrecks, and pirate attacks. Each cloth square, saturated in gradient blue or brown hues, holds a boat escape memory. On some of the squares on the right, the viewers can discern faint human silhouettes lining up at night to board escape boats waiting in the painting's darker folds. While the lighter blue squares on the left recall the hopeful water that ultimately delivered some people to safety, the contrasting darker tones of the surrounding cloths encapsulate the fears and dangers refugees faced at sea. On the lower-left corner of the canvas, a lifeless body sinks to the bottom of the ocean floor. Nearby, a young woman's face partially appears, so faint she blends into the canvas. This painting remembers the girls and women who braved the sea to escape communist Vietnam. It also mourns those who died or disappeared during their perilous journeys.

Life experiences animate Phong's multidimensional, multifaceted, and captivating artworks. Her brushstrokes are energetic and expressive, subtle and impressionistic. The sophisticated chromatics and

Về Ann Phong

Ann Phong có bằng Thạc sĩ Mỹ thuật từ Đại học Cal State Fullerton ('95). Cô đã tham gia các cuộc triển lãm trong nước và quốc tế tại những nơi như Trung tâm Nghệ thuật Watts Towers (Los Angeles, California), Bảo tàng Nghệ thuật Laguna (Laguna Beach, California), Bảo tàng Nghệ thuật Thành phố Kitakyushu (Kitakyushu, Nhật Bản), Phòng trưng bày Nghệ thuật Center (Vancouver, Canada), Trung tâm Nghệ thuật Gandong (Seoul, Hàn Quốc), và Bảo tàng Andaman (Bangkok, Thái Lan). Cô từng là Chủ tịch Hội đồng quản trị của Hội Văn học Nghệ thuật Việt Mỹ (VAALA) từ năm 2009 đến năm 2018. Cô là giảng viên Khoa Mỹ thuật tại Cal Poly Pomona, nơi cô dạy Vẽ và Hội họa.

Trang web của họa sĩ: annphongart.com

Về Tiến sĩ Trần Tuệ Quân

Trần Tuệ Quân có bằng Tiến sĩ trong ngành Mỹ quốc học và đang giảng dạy trong Chương trình Dân tộc, Chủ nghĩa tộc, và Di dân tại Đại học Yale. Cô nghiên cứu và viết về sức mạnh và sự mong manh của ký ức, lịch sử, và bản sắc tị nạn trong cộng đồng người Việt tảo di trên toàn cầu. Các bài viết nghiên cứu của cô được xuất bản trong *Tạp san Nghiên cứu về Việt Nam* (2012); *Nhìn lại Chiến Tranh Việt Nam: Các Quan điểm từ Thế kỷ 21* (2016); và *Các Khủng hoảng Tị nạn, 1945-2000: So sánh các Phản ứng Chính trị và Xã hội trong tâm Quốc tế* (2020). Các bài viết sáng tạo và dịch thuật của cô đã đăng trong *Làm Rắc rối Biên Giới: Tuyển tập Văn học và Nghệ thuật của Phụ nữ Đông Nam Á ở Tân mác* (2014) và trên *Tạp Chí Da Màu*. Cô tự xuất bản tập thơ đầu tay, *Vở thường*, vào năm 2020.

Về Cuộc Triển Lãm

Trong hơn bốn thập kỷ, các tác phẩm của họa sĩ Ann Phong đã mang đến một cái nhìn thoáng qua về những thách thức xã hội và toàn cầu đã định hình lại cô với tư cách là một cá nhân và chúng ta với tư cách là một xã hội. Nội dung mới của Ann Phong trong cuộc triển lãm mang tiêu đề Đánh giá lại sự bình thường tập trung vào các chuỗi khủng hoảng được khuếch đại trong hai năm qua của đại dịch. Được thể hiện qua màu sắc rực rỡ, kết cấu bồi đắp sơn ấn tượng mạnh mẽ và các đồ vật tìm thấy được gắn vào tranh vẽ, các tác phẩm khổ lớn của Ann Phong tái hiện những ký ức về cuộc di cư trong quá khứ; về đại dịch Covid 19 đang diễn ra; và các căng thẳng trong xã hội, chính trị, vấn đề chủng tộc; và về các tác động tiêu cực của con người đối với môi trường. Thông qua sự trù tượng đầy biểu cảm, Ann Phong biến những bức tranh của cô thành lời mời gọi chúng ta dừng lại, suy nghĩ và đồn chỉnh lại cách chúng ta cùng tồn tại và nhắc chúng ta tái tưởng tượng việc xây dựng một bình thường mới tốt đẹp hơn.

Được triển lãm tại CSUF Begovich Gallery từ ngày 12 tháng 3 đến ngày 21 tháng 5 năm 2022.

Cuộc triển lãm *Ann Phong: Đánh giá lại sự bình thường* được tổ chức bởi Phòng trưng bày Nicholas + Lee Begovich tại Đại học Cal State Fullerton và do Giám đốc/Giám tuyển Jennifer Frias phụ trách với sự hỗ trợ giám tuyển của Kaina Bernal, Ứng viên Thạc sĩ ngành Lịch sử Công cộng ('22) và Anna Ponomareva, Ứng viên Cử nhân ngành Lịch sử Nghệ thuật ('22). Cuộc triển lãm và phòng trưng bày nhận được sự hỗ trợ của Liên minh Nghệ thuật, Tổ chức Sinh viên Liên kết, Các Sinh hoạt Giảng dạy, Trường Cao đẳng Mỹ thuật, và Khoa Nghệ Thuật Thị Giác. Đặc biệt cảm ơn các đối tác cộng đồng của chúng tôi tại Hội Văn Học Nghệ Thuật Việt Mỹ.

Các Tài Nguyên

Dự án Người Mỹ gốc Á Châu và Quần đảo Thái Bình Dương và COVID-19

<https://www.aapicovid19.org/resources>

Người Mỹ gốc Á Châu Tiến tới Công lý - Quận Cam

www.advancingjusticela.org/who-we-are/about-us/orange-county

Trung tâm Tài nguyên cho Người Mỹ gốc Á Châu và Quần đảo Thái Bình Dương tại Đại Học Cal State Fullerton

<https://www.fullerton.edu/>

Mạng lưới các Văn nghệ sĩ Việt Nam Tân mác (DVAN)

<https://dvan.org>

Các Tài nguyên cho Cộng đồng LGBTQ Người Mỹ gốc Á Châu và Quần đảo Thái Bình Dương

<https://aapaonline.org/resources/lgbtq-aapi-resources/>

Hiệp hội Á Châu-Thái Bình Dương

www.ocapica.org

Ngưng Thù ghét Người Mỹ gốc Á Châu

<https://stopaapihate.org/resources/>

Văn khố Quận Cam và Đông Nam Á

<https://ocsea.lib.uci.edu>

Hội Văn học Nghệ thuật Việt Mỹ

<http://vaala.org>

Các Tài nguyên của Trung tâm Kiểm soát và Phòng ngừa Dịch bệnh

<https://www.cdc.gov>

Các Dịch vụ Cố vấn và Tâm lý tại Đại học Cal State Fullerton

<http://www.fullerton.edu/studentwellness/contact/>

Sức khỏe Tinh thần và Cách đối phó Vi khuẩn Corona

<https://www.hhs.gov/coronavirus/mental-health-and-coping/index.html>

Các Tài nguyên về Chích ngừa tại California

<https://myturn.ca.gov>

Các Cơ sở về Vấn đề Môi trường Địa phương và Toàn quốc:

Cơ Sở Bảo Vệ Môi Trường California

www.calepa.ca.gov

Quản Khu Kiểm Soát Không Khí South Coast

www.aqmd.gov

Cơ Sở Bảo vệ Môi Trường Mỹ Quốc

www.epa.gov

About Ann Phong

Ann Phong received her MFA at CSU Fullerton ('95). She has exhibited nationally and internationally at select venues such as the Watts Towers Art Center (Los Angeles, California), the Laguna Art Museum (Laguna Beach, California), Kitakyushu Municipal Museum of Art (Kitakyushu, Japan), Center Art Gallery (Vancouver, Canada), Gandong Art Center (Seoul, Korea), and Andaman Museum (Bangkok, Thailand). She served as Board President of the VAALA (Vietnamese American Arts and Letters Association) between 2009 and 2018. She is faculty in the Department of Art at Cal Poly Pomona, where she teaches Drawing and Painting.

Artist's website: amphongart.com

About Dr. Quan Tue Tran

Quan Tue Tran received her PhD in American Studies and currently teaches in the Ethnicity, Race, and Migration Program at Yale University. She researches and writes about the power and precarity of refugees' memory, history, and identity in the global Vietnamese diaspora. Her scholarly writings have been published in the *Journal of Vietnamese Studies* (2012); *Looking Back on the Vietnam War: Twenty-first Century Perspectives* (2016); and *Refugee Crises, 1945-2000: Political and Societal Responses in International Comparison* (2020). Her creative writings and translations have appeared in *Troubling Borders: An Anthology of Art and Literature by Southeast Asian Women in the Diaspora* (2014) and *Da Mau Literary Magazine*. She self-published *Impermanence*, her debut poetry chapbook, in 2020.

About The Exhibition

For over four decades, artist Ann Phong's paintings offered a glimpse of societal and global challenges that reshaped her as an individual and we, as a society. Phong's new body of work in *Re-Evaluating Normal* focuses on the sequence of crises amplified during the past two years of the pandemic. Rendered in vibrant hues, intense impasto textures, and embedded found objects, Phong's large-scale paintings ruminate on memories of migration; the ongoing Covid 19 pandemic; contemporary social, political, and racial tensions; and the negative impact of humans on the environment. Through expressive abstraction, Phong transforms her paintings into an invitation to pause, think, and recalibrate how we co-exist and prompts us to re-imagine building a better normal.

*On view at CSUF Begovich Gallery
March 12 through May 2022.*

Ann Phong: Re-Evaluating Normal is organized by CSUF Nicholas + Lee Begovich Gallery and it is curated by Jennifer Frias Director/Curator, with curatorial assistants Kaina Bernal, MA Candidate in Public History ('22) and Anna Ponomareva, BA Candidate in Art History ('22). Support for the exhibition and the gallery is made possible through the Art Alliance, Associated Students, Inc. Instructional Related Activities, the College of the Arts, Department of Visual Arts, and our community partners at the Vietnamese American Arts and Letters Association (VAALA).

Resources

The AAPI COVID-19 Project

<https://www.aapicovid19.org/resources>

Asian Americans Advancing Justice- Orange County

www.advancingjusticela.org/who-we-are/about-us/orange-county

CSUF Asian Pacific American Resource Center

<https://www.fullerton.edu/>

Diasporic Vietnamese Artists Network (DVAN)

<https://dvan.org>

LGBTQ AAPI Resources

<https://aapaonline.org/resources/lgbtq-aapi-resources/>

Orange County Asian and Pacific Islander Community Alliance

www.ocapica.org

Stop Asian Hate

<https://stopaapihate.org/resources/>

UCI Orange County & Southeast Asian Archive Center

<https://ocsea.lib.uci.edu>

Vietnamese American Arts and Letters Association

<http://vaala.org>

Center for Disease Control and Prevention and Vaccination Resources

<https://www.cdc.gov>

Counseling and Psychological Services at CSUF

<http://www.fullerton.edu/studentwellness/contact/>

Mental Health and Coping during Coronavirus

<https://www.hhs.gov/coronavirus/mental-health-and-coping/index.html>

Vaccination resources in California

<https://myturn.ca.gov>

Local and National Environmental Agencies:

California Environmental Protection Agency

www.calepa.ca.gov

South Coast Air Quality Management District

www.aqmd.gov

United States Environmental Protection Agency

www.epa.gov

Fragility, 2017. Acrylic with found objects. 48 x 73 inches.
(Reference image – Not included in exhibition)

rich impasto textures characteristic of her abstract style convey and elicit deep, complex feelings. The contrasting light and dark tones on her canvases render the nuances of her artistic visions. Phong's incorporation of discarded objects into her paintings further enhances the intricacies of her artworks.

The traditional canvas cannot contain the emotions, thoughts, and materials that inspire Phong's capacious creations. Her hybrid sculpted paintings or painted sculptures spill over edges and rise in high relief, forging new terrains, depths, and surfaces, where figures, landscapes, objects, and emotions play hide-and-seek with the viewers, demanding their active, careful, and sustained engagement. In Phong's multidimensional

and boundless visual world, ruptures are painful and destructive, yet also generative. Her mixed media canvases are sites of negotiation, introspection, and new possibilities, where the past, present, and future are simultaneously within grasp yet elusive, visible yet hidden, where layers of feelings and memories crisscross and linger, refusing easy closure and forgetting. They are also sites of hope, healing, and remembrance.

Experiences of displacement inform Phong's understanding of life's impermanence. In *Fragility* (2017), she invites the viewers to meditate on this precarity by carefully relocating the small, magnetized circles she had placed on the painting. Although depicting the likeness of Vietnamese refugee boats,

From Sunrises to Sunsets, 2021. Acrylic on canvas. 30 x 60 inches.

Reckoning, 2020. Acrylic with found objects. 28 x 24 inches.

these bubble-like mini canvases pay homage to “all those forced to flee from their birthplace to a new land by sea,” states the artist. Depending on where the viewers move them, some of these bubbles will stick safely on the canvas, symbolizing the viewers’ success and luck in navigating the treacherous water and finding refuge. Meanwhile, the relocated bubbles that fall from the canvas represent the tragic fates of those who were not so fortunate, underscoring life’s fleeting presence and unpredictability.

As someone who survived the tempest sea and reached a safe harbor in the US, Phung has found a sense of

NO Service, 2020. Acrylic with found objects. 48 x 80 inches.

healing in time and art. However, just when the fissures caused by her previous displacements seemed to have mended, the Covid-19 pandemic descended and brought with it global chaos. Phung’s world ruptured again, triggering a feeling of déjà vu and yielding new perspectives. To cope with the latest troubles, she turned to what she knows and does best: She painted.

In *From Sunrises to Sunsets* (2021); *Alone During Social Distancing* (2021); and *NO Service* (2021), Phung captures the profound sense of isolation, the disruptions, and the deep uncertainties the pandemic has unleashed. We see ourselves, our exhaustion, and our changing society on her canvases. The virus and its mutations have interrupted our daily practices, sense of place, and perspectives. It has been taking away our loved ones and acquaintances, atrophying our social connections, and causing immense physical and psychological pain worldwide. Phung’s paintings bear witness to a time when once-bustling streets and places turned empty; when some doors shuttered and never opened again; when we recoiled and sought refuge in our homes, keeping our distance; when we reinforced our safety bubbles with disinfectants and masks while the invisible virus raged on; when our electronic devices became lifelines to maintaining social contacts; when days and nights bled into each other and time seemed to stand still and speed up all at once. Amid these unsettling changes and the tremendous loss of lives and livelihoods, we find ourselves disoriented and in denial, our routines in disarray, our fears and anxieties heightened. Dislodged and estranged from the world that we once knew, we yearn to return to the normalcy of the pre-Covid era. Yet, the complex traumas continue to accumulate. The losses we have experienced are irreversible.

The pandemic also exposes and exacerbates the inequalities, injustices, and tensions in our society. News reports about the killings of unarmed black and

brown people by law enforcement, the exponential rise in anti-Asian hate incidents, the devastating man-made environmental disasters, the hyperpolarization over electoral politics, vaccination, and masking policies entrap many of us, including Phung, in a loop of viral traumas.

As expressed in her artist statement, Phung feels some of these compounded

Vùng đất bị tàn phá, 2021. Acrylic với các đồ vật tìm thấy. 48 x 80 inches.

khổ lớn này gióng lên hồi chuông cảnh báo rằng các vấn đề môi trường của chúng ta vẫn chưa biến mất trong thời kỳ đại dịch. Trên thực tế, đại dịch làm trầm trọng thêm tình trạng ô nhiễm hiện có. Điều này hiện rõ trên các bức tranh, chúng ta đang đổ thêm rác mới vào các bãi rác và đại dương — khẩu trang, hộp đựng thức ăn mang đi, vật liệu đóng gói mua hàng trên mạng. Trong bối cảnh đó, tiêu đề của cuộc triển lãm, *Đánh giá lại sự bình thường*, nhắc chúng ta nên suy nghĩ lại về thói quen của mình và chỉnh đốn lại đường lối của chúng ta. Chúng ta có nhiều việc phải làm.

Chính vì còn nhiều việc phải làm nên chúng ta không thể để sự đau khổ làm chúng ta bất động quá lâu. Các tác phẩm của họa sĩ Ann Phong kêu gọi chúng ta hành động; đánh giá lại tất cả những gì chúng ta đã coi là sự đương nhiên; ghi nhận những gì chúng ta đã mất đi và đạt được khi đối phó với những nghịch cảnh của thời đại này; nhìn thấy bản thân chúng ta trên bìa vực của sự thay đổi; và dũng cảm quyết tâm chọn những quyết định khôn ngoan có thể giúp giải quyết các vấn đề ảnh hưởng đến tất cả chúng ta. Trong giây phút mất mát, đau đớn, bất hòa, kiệt quệ, và cô lập lớn lao này, chúng ta phải cố gắng chữa lành cho cá nhân và tập thể, để chúng ta có thể xây dựng lại một tương lai nhân ái, công bằng, và bền vững hơn. Các cuộc khủng hoảng hiện tại đã phá vỡ các định mức của chúng ta trước đây, nhưng chúng cũng buộc chúng ta phải dừng lại, suy ngẫm, tìm lại sự sáng suốt, và định hướng lại bản thân. Như họa sĩ Ann Phong đã nhắc nhở trong tác phẩm *Công lý nằm trong xương của chúng ta* (2021): Nhân loại luôn khao khát ánh sáng và công lý vì những điều đó mang lại ý nghĩa cho sự tồn tại của chúng ta. Để đạt được ánh sáng đó và tìm được công lý, chúng ta phải vượt qua những thi thể mà sự tàn phá đã để lại. Hãy để điều này tiếp tục là chiếc la bàn hướng dẫn chúng ta vượt qua thời gian đang chuyển biến. Chúng ta có nhiều việc phải làm.

Công lý nằm trong xương của chúng ta, 2021. Acrylic trên khung gỗ. 48 x 20 inches.

Bóng tối không thể xua lùi bóng tối, 2019.
Acrylic trên vải bạt. 60 x 48 inches.

một tiếng kêu từ tâm can, tiêu đề của tác phẩm bác bỏ phản ứng kỳ thị liên tưởng vì khuẩn Covid 19 với cơ thể người Á Châu. Bức chân dung tự họa cho thấy người họa sĩ đang chìm sâu trong suy nghĩ. Ánh mắt cô nhìn xuống, ẩn sau chiếc mặt nạ hóa trang. Một chiếc khẩu trang y tế đeo lủng lẳng ở phía bên phải khuôn mặt của cô. Bố cục đơn sắc này thể hiện cảm giác bất an khi bị gạt ra khỏi buổi tiệc hội nhập. Nhân vật cô đơn thể hiện sự đau buồn khi mất đi cảm giác an toàn và thuộc về xã hội, cùng lúc cô phải chiến đấu với những nỗi sợ hãi và lo lắng gây ra bởi sự hung hăng công khai và ngầm chống lại những người nhìn giống cô. Bức tranh cũng thoáng gợi lại ký ức trước đây, lúc trận đại dịch vừa bùng lên, khi nhiều người Mỹ gốc Á Châu, bao gồm cả họa sĩ Ann Phong, phải cân nhắc kỹ lưỡng những tác động của việc đeo khẩu trang nơi công cộng. Đối với những người vô cơ bị đổ lỗi vì đại dịch, việc đeo khẩu trang vào thời kỳ mà điều đó còn là một khái niệm xa lạ ở nước Mỹ có thể dẫn đến sự sách nhiễu, phân biệt chủng tộc, và bạo lực.

Những lúc rắc rối này mang đến cho họa sĩ Ann Phong cảm giác mất mát, hoang mang và mất phương hướng. Những cảm xúc đó nổi bật trong tác phẩm *Đừng ra ngoài vào đêm (Lời con gái của tôi dặn dò)* (2021). Trong tranh, nữ họa sĩ đang ngồi giữa những cảnh quan thành thị ngổn ngan từ quá khứ và hiện tại của cô. Một vật thể giống như điện thoại phát ra ánh sáng trên tay cô soi sáng khuôn mặt lo âu của cô. Bố

cục tranh dường như gợi ý rằng tin nhắn từ con gái nhắc nhở cô đừng ra đường khi trời tối đã dẫn đến một loạt hồi tưởng. Ở phía bên phải của họa sĩ, làn sóng sợ hãi dường như đang trôi dạt, kéo cô trở lại giữa đại dương tối tăm và bão tố mà cô đã vượt qua bốn thập kỷ trước. Những nguy hiểm mà cô đã phải đối mặt trong quá khứ và đang đối mặt trong hiện tại cùng hội tụ tại một thời điểm, lôi cuốn người họa sĩ vào một chuỗi không gian-thời gian liên tục.

Đã từng chiến thắng những cuộc đấu tranh và sự tuyệt vọng trong quá khứ, họa sĩ Ann Phong và các tác phẩm của cô mang đến cho chúng ta những hướng dẫn quý giá trong lúc chúng ta đối mặt với những thách thức đương đại của mình. Trong tác phẩm *Bóng tối không thể xua lùi bóng tối* (2019), Ann Phong tìm thấy sức mạnh từ những trải nghiệm trước đây và niềm lạc quan đã giúp cô vượt qua những thời điểm khó khăn. Cô vẽ, màu sắc, và khung vải của cô đã triệu vờ một bông hoa rực lửa thấp sáng cả màn đêm như ngọn hải đăng của hy vọng. Món quà này nhắc nhở chúng ta rằng nhân loại - được thể hiện bằng những đôi chân trần quay quẩn bên hoa lửa - đã trải qua những thời kỳ tăm tối trước đó và ngọn lửa hy vọng vẫn cháy sáng. Đồng thời, tâm điểm của hình ảnh mạnh mẽ này truyền tải một thông điệp khác. Bồ cục các đôi chân trần đứng ngay giữa trung tâm đóm lửa nhấn mạnh rằng chúng ta đang ở giữa nhiều thảm họa. Khi chúng ta ưu tiên lo cho những điều gần đây nhất, chúng ta không được quên các công việc chưa hoàn thành mà chúng ta đã bắt đầu trước khi bị những sự gián đoạn.

Một trong những mối quan tâm trước đại dịch của họa sĩ Ann Phong là tác động tàn phá của con người đối với môi trường. Trong hai tác phẩm *Vùng đất bị tàn phá* và *Chúng ta làm hại nhiều hơn tốt* (2021), cô quay lại những vấn đề cấp bách này với sức thuyết phục và sự khấn trương mới tìm lại được. Những nét cọ và màu sắc ẩn tượng và tràn đầy năng lượng của hai bức tranh

Chúng ta làm nhiều điều hại hơn tốt, 2021.
Acrylic với các đồ vật tìm thấy. 48 x 60 inches.

Before It Was Essential, 2020.
Acrylic with found objects. 84 x 48 inches.

I Am Not A Virus, 2021.
Acrylic with found objects. 40 x 30 inches.

crises viscerally as an Asian American woman. The pandemic and racial injustices unfolding in real-time spotlight the intense contradictions of our American society. On the one hand, it is a country that has given refugees and immigrants like Phong a second chance to rebuild their lives. On the other hand, Phong has recognized that her second homeland is also a profoundly unequal, racist, and broken society, full of untreated wounds from past catastrophes that have festered over many generations. This painful realization compels her to re-evaluate the rosy and normative façade of the “melting pot” and the American Dream narratives. In *Before It Was Essential* (2020), the series’ largest painting, Phong raises crucial questions about what comes after the revelries; what lurks behind the

well-lit foreground; what the boisterous crowd silences. She wonders about the masks we wear as individuals and society; what they reveal and hide. She peers into the darkness of America and discovers a startling reality: In this country, the seemingly mundane actions of those in the racial minority may have, and have had, deadly consequences—a stroll on the street, a walk in the park, a quick trip to the corner store.

In *I Am Not A Virus* (2021), Phong confronts the xenophobia and hostility directed at Asian Americans during the pandemic. A cri de cœur, the piece’s title rejects the racist backlash that associates the Covid 19 virus with Asian bodies. The self-portrait shows the artist deep in thought. Her gaze glances downward, partially

Don't Go Out at Night (A Reminder from My Daughter), 2021. Acrylic on canvas. 30 x 59 inches.

Darkness Can't Drive Out Darkness, 2019.
Acrylic on canvas. 60 x 48 inches.

hidden behind a costume mask. A medical mask hangs loosely on the right side of her face. This monochromatic composition captures the disquiet feelings of being cast out of the ball of social inclusion. The lonely figure grieves the loss of feeling safe and belonged as she battles the fears and anxieties triggered by overt and subtle aggression against those who look like her. The painting also evokes the fleeting memory of an earlier moment in the pandemic when many Asian Americans, including Phong, had to consider the implications of wearing protective masks in public carefully. As those unjustly blamed for the pandemic, masking in a time when mask-wearing was a foreign concept in the US could prompt harassment, racial discrimination, and violence.

These troubling times elicit familiar feelings of loss, bewilderment, and disorientation in Phong. Such emotions figure prominently in *Don't Go Out at Night (A Reminder from My Daughter)* (2021). Here, Phong is seated amid overlapping cityscapes from her past and present. An object resembling a

smartphone emits light on her hand, illuminating the artist's concerned expression. The composition seems to suggest that a text message from Phong's child imploring her to stay home at night triggered a flood of flashbacks. On the artist's right side, the tide of fear seems to rise, pulling Phong back in the middle of the dark and stormy ocean which she had crossed four decades ago. The dangers that she had faced in the past and is facing now seem to converge on the same plane and in the same moment, entrapping the artist in a space-time continuum.

Having conquered past struggles and despairs, Phong and her art offer us valuable guidance as we navigate our contemporary dilemmas. In *Darkness Can't Drive Out Darkness* (2019), Phong draws strength from her previous experiences and from the well of optimism that has helped her navigate difficult times. Her paintbrushes, colors, and canvas summon into existence a bright fiery flower that lights up the night like a beacon of hope. This gift reminds us that humanity—represented by the bare feet huddling around the flowery fire—has been through dark times before and that the fire of hope still burns bright. At the same time, the focal point of this powerful image conveys another message. The depiction of bare feet standing directly in the center of the fire urgently stresses that we are amid multiple catastrophes. As we triage the most recent ones, we must not forget the unfinished work that we had already begun before the interruptions.

One of Phong's pre-pandemic preoccupations had been humans' destructive impact on the environment. In *The Ruined Land* and *We Do More Damage Than We Do Good* (2021), she returns to these pressing matters with

We Do More Damage Than We Do Good, 2021. Acrylic with found objects. 48 x 60 inches.

Trước khi nó là thiết yếu, 2020
Acrylic với các đồ vật tìm thấy. 84 x 48 inches.

về khẩu trang cuốn chúng ta vào một đường lòng vòng đầy các chấn thương.

Như họa sĩ Ann Phong đã đề cập trong bài ghi nhận nghệ thuật của mình, là một phụ nữ Mỹ gốc Á Châu, cô cảm nghiệm các khủng hoảng phức tạp này sâu trong nội tâm. Đại dịch và các bất công chủng tộc đang diễn ra trong hiện thực làm nổi bật những mâu thuẫn gay gắt của xã hội Hoa Kỳ của chúng ta. Một mặt, đó là đất nước đã cho những người tị nạn và di dân như họa sĩ Ann Phong cơ hội thứ hai để làm lại cuộc đời. Mặt khác, họa sĩ Ann Phong nhận ra rằng quê hương thứ hai của mình cũng là một xã hội bất bình đẳng, phân biệt chủng tộc, và gây vỡ, đẩy rẩy các vết thương chưa được chữa trị từ những thảm họa mà nhiều thế hệ đã trải qua. Nhận thức đau lòng này buộc cô phải đánh giá lại mặt tiến hồng hào của thành ngữ “nổi pha trộn các văn hóa”

Tôi không phải là con vi khuẩn, 2021.
Acrylic với các đồ vật tìm thấy. 40 x 30 inches.

và những câu chuyện về Giấc mơ Mỹ. Trong bức tranh *Trước khi nó là thiết yếu* (2020), họa sĩ Ann Phong đặt ra các câu hỏi quan thiết về những gì đi theo sau các cuộc vui chơi; những gì ẩn khuất sau tiền cảnh đầy ánh sáng; những gì mà đám đông huyền ảo làm im lặng. Cô tự hỏi về những chiếc mặt nạ mà chúng ta đeo trong tư cách cá nhân và xã hội; về những gì chúng tiết lộ và che giấu. Cô nhìn vào bóng tối của nước Mỹ và khám phá ra một thực tế sống sờ: Ở đất nước này, những việc tưởng chừng như thông thường của những người thuộc các chủng tộc thiểu số có thể, và đã có những hậu quả chết người — đi bộ trên phố, dạo chơi trong công viên, ghé ngang qua tiệm tạp hóa ở góc phố.

Trong tác phẩm *Tôi không phải là con vi khuẩn* (2021), Ann Phong đối mặt với sự bài ngoại và thù ghét nhắm vào người Mỹ gốc Á Châu trong thời kỳ đại dịch. Là

Đừng ra ngoài vào đêm (Lời con gái của tôi dặn dò), 2021. Acrylic trên vải bạt. 30 x 59 inches.

Mất tập trung, 2020.
Acrylic với các đồ vật tìm thấy. 28 x 24 inches.

Các trải nghiệm bị mất chỗ đứng trong đời giúp họa sĩ Ann Phong hiểu được sự vô thường của cuộc sống. Trong tác phẩm *Mong manh* (2017), cô mời người xem suy ngẫm về sự bất bênh này bằng cách cẩn thận di chuyển các vòng tròn nhỏ có nam châm mà cô đã đặt trên bức tranh. Tuy mang hình ảnh của những chiếc thuyền tị nạn Việt Nam, các bức tranh tí hon như bọt nước này bày tỏ lòng kính trọng đối với “tất cả những ai buộc phải chạy trốn khỏi quê hương của họ để tìm đến một vùng đất mới bằng đường biển,” theo lời họa sĩ ghi chú. Tùy vào nơi người xem đi chuyển chúng, một số bọt nước này sẽ dính an toàn trên tranh, tượng trưng cho sự thành công và may mắn của người xem trong việc thoát khỏi dòng nước nguy hiểm và tìm được nơi ẩn náu. Trong khi đó, các bọt nước rơi khỏi bức tranh tượng trưng cho các số phận bi thảm của những ai không may mắn, nhấn mạnh sự phù du và vô lường của cuộc sống.

KHÔNG có dịch vụ, 2021. Acrylic với các đồ vật tìm thấy. 48 x 80 inches.

Là người đã sống sót qua trùng dương đầy bão tố và cập bến an toàn ở Mỹ, họa sĩ Ann Phong đã tìm thấy cách hàn gắn những vết thương qua thời gian và nghệ thuật. Tuy nhiên, ngay khi các vết nứt gãy từ những lần đổ vỡ trước tưởng như đã được liền lặn trở lại, đại dịch Covid-19 ập xuống gây hỗn loạn trên toàn cầu. Thế giới của họa sĩ Ann Phong lại rạn vỡ, kích hoạt cảm giác đã từng xảy ra và đồng thời mang đến những quan điểm mới. Để đối phó với những phiền toái mới nhất, Ann Phong đã xoay sang điều cô biết rõ nhất và làm tốt nhất: Cô vẽ.

Trong các tác phẩm *Từ những bình minh đến những hoàng hôn* (2021); *Mất tập trung* (2020); và *KHÔNG có dịch vụ* (2021), họa sĩ Ann Phong nắm bắt được cảm giác cô lập, gián đoạn, và những bất ổn sâu đậm mà đại dịch đã gây ra. Qua những bức tranh nói trên chúng ta nhìn thấy mình, thấy sự mệt mỏi của chính mình, của xã hội đang thay đổi của mình. Con vi khuẩn và các biến thể của nó đã làm gián đoạn các sinh hoạt hàng ngày cũng như cảm giác về địa điểm và quan điểm của chúng ta. Nó đã và đang lấy đi sinh mạng của những người thân yêu và trong vòng quen biết của chúng ta, làm vơi đi các tiếp xúc xã hội của chúng ta, và gây ra nỗi đau lớn lao về thể chất và tinh thần trên khắp thế giới. Những bức tranh của họa sĩ Ann Phong làm chứng cho thời kỳ khi những đường phố và nơi vui chơi sầm uất trở nên vắng bóng người; khi một số cánh cửa khép kín và đã không bao giờ mở lại; khi chúng ta thu mình nhỏ lại và tìm nơi ẩn náu trong nhà, giữ khoảng cách; khi chúng ta cũng cố phạm vi an toàn của mình bằng chất khử trùng và khẩu trang trong khi con vi khuẩn tàng hình tiếp tục càn quét; khi các phương tiện điện tử của chúng ta trở thành cách duy nhất để duy trì các mối liên hệ; khi ngày và đêm chảy vào nhau và thời gian dường như đứng yên và tăng tốc cùng một lúc. Giữa những thay đổi đáng lo âu này và những mất mát to lớn về sinh mạng và sinh kế, chúng ta thấy mình mất phương hướng và phủ nhận sự thật, các thói quen của chúng ta hỗn loạn, nỗi sợ hãi và lo lắng của chúng ta tăng cao. Bị xa rời và cách ly từ thế giới quen thuộc, chúng ta khao khát được trở lại sự bình thường của thời trước Covid. Tuy nhiên, những

tổn thương phức tạp vẫn tiếp tục tích tụ. Những mất mát mà chúng ta đã trải qua không thể đảo ngược lại được.

Đại dịch cũng phơi bày và làm trầm trọng thêm những sự bất bình đẳng, bất công và căng thẳng trong xã hội của chúng ta. Tin tức về một số vụ cảnh sát giết người da đen và da nâu không vũ trang, sự gia tăng theo cấp số nhân của các vụ thù ghét chống người Châu Á, thảm họa môi trường do con người gây ra, sự siêu phân cực trong chính trị bầu cử, vấn đề tiêm chủng, và các chính sách

The Ruined Land, 2021.
Acrylic with found objects. 48 x 80 inches.

newfound conviction and urgency. These oversized paintings' dramatic and energetic brushstrokes and colors sound the alarm that our environmental problems have not gone away during the pandemic. In fact, the pandemic exacerbates existing pollution. As evident on Phong's canvasses, we are adding new trash to our landfills and oceans—masks, takeout containers, online order packaging materials. In this context, the title of Phong's series, *Re-evaluating Normal*, is also an imperative to rethink our habits and right the course of our actions. We have much to do.

It is precisely because we still have much to do that we cannot let our miseries immobilize us for too long. Phong's artworks implore us to act; to re-evaluate all that we have taken for granted; to take stock of what we have lost and gained as we move through the adversities of our time; to see ourselves not as static but in transit, on the cusp of change; and to find the fortitude and resolve to make wise decisions that can help us solve the problems that affect us all. In this moment of exponential loss, pain, discord, exhaustion, and isolation, we must strive to heal ourselves individually and collectively, so that we can rebuild a more compassionate, sustainable, and just future. Our current crises have disrupted our norms, but they also compel us to pause, reflect, find clarity, and reorient ourselves. As Phong reminds us in *Justice Is In Our Bones* (2021): Humanity has always yearned for the light and justice that bring meaning to our existence. To reach that light and find justice, we have to move past the carcasses of destruction. Let this continue to be the compass guiding us through the changing time. We have much to do.

Justice Is In Our Bones, 2021
Acrylic on wood panel. 48 x 20 inches.

Những mất đi và tìm thấy trong lúc giao thời: Ann Phong và ký ức của những lần đổ vỡ

Bài viết của TS Trần Tuệ Quân

Giảng viên & Điều hợp viên

Chương trình Dân tộc, Chứng tộc, và Di cư

Đại học Yale

Khi thế giới của chúng ta đổ vỡ, chúng ta đối phó với những hoàn cảnh xé toạc đi sự tồn tại của mình như thế nào? Chúng ta phải làm gì với những chấn thương tâm lý và mất mát mà sự đổ vỡ đó gây ra? Làm thế nào mà chúng ta có thể tìm thấy niềm hy vọng giữa sự đau đớn và tuyệt vọng? Chúng ta đi đâu từ đó?

Mang chủ đề *Đánh giá lại sự bình thường*, cuộc triển lãm tranh cá nhân của họa sĩ Ann Phong tại Phòng trưng bày Nicholas + Lee Begovich tại Đại học Cal State Fullerton (ngày 12 tháng 3 – ngày 21 tháng 5 năm 2022) suy ngẫm những câu hỏi nêu trên. Trong dịp thăm lại trường cũ lần này, họa sĩ Ann Phong mời chúng ta chiêm nghiệm những khủng hoảng đang định hình lại cá nhân của cô và của chúng ta cũng như xã hội. Qua các tác phẩm mới nhất của cô, cuộc triển lãm suy ngẫm lại những ký ức về cuộc di cư trong quá khứ; về đại dịch Covid 19 đang diễn ra; về các căng thẳng trong xã hội, chính trị, vấn đề chủng tộc; và về các tác động tiêu cực của con người đối với môi trường. Cuộc triển lãm mở ra một nơi để chúng ta suy nghĩ về những thách thức hiện tại và ước định lại những gì chúng ta đã mất đi và tìm thấy trong lúc giao thời này.

Với những đổ vỡ, Ann Phong không phải là người xa lạ. Các tác phẩm của cô chăm sóc những vết thương và kéo da cho các vết sẹo từ những tan vỡ đã góp phần định nghĩa bản sắc của cô: một người tị nạn, một phụ nữ Mỹ gốc Việt, một họa sĩ, và một nhà giáo. Sinh ra và lớn lên tại Sài Gòn, Ann Phong trưởng thành trong thời kỳ Chiến tranh Việt Nam, khi quê hương và đồng bào của cô chia rẽ theo các đường nứt của tư tưởng. Khi các lực lượng cộng sản chấm dứt cuộc chiến và chiếm miền Nam Việt Nam vào năm 1975, chính quyền mới đã gạt những gia đình như gia đình của cô ra ngoài lề vì giai cấp và mối liên hệ với chế độ Sài Gòn cũ của họ. Đối mặt với sự kỳ thị và cùng đường, nhiều người đã quay ra biển để tìm tự do và một tương lai công bằng hơn ở những xứ khác.

Năm 1981, họa sĩ Ann Phong trốn theo ghe vượt biên tiến ra Biển Đông. Sau mấy đêm ngày lênh đênh trên biển trong sóng gió và bão táp, con tàu rò rỉ đã đến được trại tị nạn trên Đảo Bidong của Mã Lai Á, nơi cô sống một năm dài trước khi chuyển đến Phi Luật Tân và sau đó nhập cư vào nước Mỹ. Tuy thoát khỏi những thảm cảnh hải hùng hơn đã xảy ra với những người khác, cô

Tiểu sử, 2015. Acrylic trên quần áo cũ. 66 x 50 inches.
Ảnh minh họa -- Không trưng bày trong cuộc triển lãm.

vẫn bị tổn thương. Chuyển vượt biên làm cô kính sợ biển cả đời. Những câu chuyện về các cuộc tấn công của hải tặc mà cô đã nghe từ những người sống sót vẫn còn ám ảnh cô cho đến ngày hôm nay.

Trong tác phẩm *Tiểu sử* (2015), họa sĩ Ann Phong thoáng phác họa cuộc vượt biên mà cô và những “thuyền nhân” Việt Nam đã từng trải qua. Tác phẩm giống như tấm chăn bông được khâu cẩn thận từ những mảnh quần áo cũ tượng trưng cho quần áo đã bị xé rời từ thân thể của những người tị nạn trong các cơn bão, các vụ đắm tàu, và các cuộc tấn công của hải tặc. Mỗi ô vuông nhỏ, thắm đẫm các gam màu xanh dương hoặc nâu, lưu trữ một ký ức vượt biên. Ở phía bên phải của bức tranh, người xem có thể nhận ra những bóng người mờ nhạt xếp hàng vào đêm để lên ghe vượt biên đang nấp bóng sau những nếp gấp tối hơn của bức tranh. Trong khi các ô vuông màu xanh nhạt ở bên trái gợi nhớ dòng nước đẩy hy vọng đã đưa một số người đến nơi an toàn, thì tông màu tối hơn tương phản của các mảnh vải xung quanh lại gói gọn nỗi sợ hãi và các hiểm nguy mà thuyền nhân phải đối mặt trên biển. Ở góc dưới bên trái, một thi thể đang chìm xuống đáy đại dương. Gần đó, một phần khuôn mặt của một người phụ nữ trẻ xuất hiện, khuôn mặt mờ nhạt ấy hòa quyện vào bức tranh. Tác

Mong manh, 2017. Acrylic với các đồ vật tìm thấy. 48 x 73 inches.
Ảnh minh họa -- Không trưng bày trong cuộc triển lãm.

phẩm này tưởng nhớ các cô gái và phụ nữ đã vượt biển để thoát khỏi cộng sản Việt Nam. Nó cũng tỏ lòng thương tiếc những người đã chết hoặc mất tích trong cuộc hành trình đầy nguy hiểm của họ.

Kinh nghiệm đời làm sống động các tác phẩm nghệ thuật đa chiều, đa diện và đầy thu hút của Ann Phong. Nét cọ của cô tràn đầy năng lượng và biểu cảm, tinh tế và ấn tượng. Màu sắc tinh vi và kết cấu bồi đắp sơn phong phú đặc trưng của phong cách trừu tượng của Ann Phong truyền tải và khơi gợi những cảm giác sâu sắc, phức tạp. Các tông màu sáng và tối tương phản trên tranh thể hiện các sắc thái trong tầm nhìn nghệ thuật của tác giả. Việc kết hợp những đồ vật bỏ đi vào tranh nâng cao sự tỉ mỉ trong tác phẩm của cô.

Khung vẽ truyền thống không thể chứa hết những cảm xúc, suy nghĩ và chất liệu sử dụng đã truyền cảm hứng

cho các sáng tác tràn đầy năng lượng của họa sĩ Ann Phong. Các bức tranh phù điêu hay các tác phẩm điêu khắc bằng cọ và sơn của cô vượt trần qua các cạnh của khung vẽ và nổi lên với độ phù điêu cao, tạo ra các địa hình, độ sâu và bề mặt mới, nơi các hình ảnh, phong cảnh, đồ vật và cảm xúc chơi trò trốn tìm với người xem, đòi hỏi họ phải ngắm tranh một cách tích cực, cẩn thận, và nghiêng ngả. Trong thế giới đa chiều và không giới hạn của Ann Phong, các đồ vỡ mang đến sự đau đớn, tàn phá, và cũng đồng thời mang tính cách phát sinh. Các bức tranh sử dụng chất liệu hỗn hợp của cô là nơi để thương lượng; xem xét nội tâm; và nơi những khả năng mới có thể bộc phá, nơi quá khứ, hiện tại và tương lai đồng thời nằm trong tầm nắm bắt nhưng khó nắm bắt, có thể nhìn thấy nhưng ẩn chứa, nơi các lớp cảm xúc và ký ức đan xen, kéo dài, từ chối các kết cuộc dễ dàng và sự quên lãng. Tranh của Ann Phong cũng là nơi hy vọng, chữa lành và tưởng nhớ.

Từ những bình minh đến những hoàng hôn, 2021. Acrylic trên vải bạt. 30 x 59 inches.